

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 489/2021
03.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Југослава Тинтора, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К број 135/20 од 26.08.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 381/20 од 24.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К број 135/20 од 26.08.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 381/20 од 24.12.2020. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К број 135/20 од 26.08.2020. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци и одређено да се казне неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 године по правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Истом пресудом обавезани су окривљени АА и ББ да на име трошкова паушала плате суду износ од по 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава тужилаштва солидарно износ од 3.165,00 динара све у року од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 381/20 од 24.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Аранђеловцу К број 135/20 од 26.08.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Југослав Тинтор, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати суду на поновну одлуку, а да у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се првостепена пресуда заснива на исказима окривљених АА и ББ које су окривљени дали у својству сведока, којом приликом нису упозорени у смислу члана 95. ЗКП, јер су својство окривљених у овом кривичном поступку стекли након тога, због чега су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из записника о главном претресу одржаном пред Основним судом у Аранђеловцу у предмету К број 135/20 од 26.08.2020. године произилази да су окривљени АА и ББ, приликом саслушања у својству окривљених у свему остали при својим одбранама са претреса од 06.12.2020. године и при исказима од 02.08.2017. године када су саслушани као сведоци, као и да кривична дела нису признали.

По налажењу Врховног касационог суда, исказ окривљеног АА, који је он у овом кривичном поступку претходно дао у својству сведока, када није био упозорен на права која као окривљени има у кривичном поступку, није могао бити коришћен од стране суда, у доказном поступку који се водио против овог окривљеног. Међутим, како окривљени АА није признао извршење кривичног дела за које је побијаним пресудама оглашен кривим, нити у свом исказу који је дао у својству сведока, нити касније у својој одбрани, а побијане пресуде се заснивају на материјалним доказима ближе наведеним у првостепеној пресуди, исказу оштећеног ВВ, налазу и мишљењу вештака Драгослава Лукића, као и одбрани окривљеног ГГ из претходног поступка и са главног претреса која је у току овог кривичног поступка прочитана, по налажењу Врховног касационог суда, очигледно је да би и без увида у исказ окривљеног АА који је он дао у својству сведока, била донета иста пресуда, због чега су наводи захтева за заштиту законитости, којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА такође указује, обзиром да иста не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**